

at de aldeles ikke var i Stand til at honorere dem. Det var sikkert værst i Provinserne, her i Hovedstaden har der vist ikke været egentlig Mangel paa Kød i Butikkerne. Jeg kunde nævne mange Eksempler paa, at det i Provinserne har været ganske umuligt for Publikum at købe Oksekød. Da det heller ikke har været muligt for Befolkningen at faa Flæsk, har Situationen til Tider været ret kritisk for det købende Publikum og selvfølgelig ogsaa ubehagelig for Slagterne.

Under Behandlingen af Forslaget til den nugældende Lov blev det af det ærede Medlem fra Søby gentagende fremhævet, at der vilde komme et saa stort Udbud af Kreaturer, at dette Udbud vilde være i Stand til at regulere Priserne nedad. Jeg bestred Rigtigheden af det ærede Medlems Udtalelser. Jeg skulde nu imidlertid slet ikke have berørt dette lille Uheld for det ærede Medlem, hvis han ikke ved denne Lejlighed havde gjort Forsøg paa at lægge al Skylden for Lovens uheldige Virkning over paa de Partier, som gennemførte Loven. Det har vist sig, at det ærede Medlem, der jo særlig optræder som landbrugskyndig, har været ude af Stand til at skønne rigtigt i dette specielle Landbrugsspørgsmaal. Det store Udbud er ganske udeblevet. Og dette Uheld kan aldeles ikke skyldes den Omstændighed, at Avlen er blevet noget større, end det ærede Medlem kunde forudse, den vilde blive, da Sagen var til Behandling her i Tinget; det ærede Medlem kunde ikke paa det Tidspunkt være aldeles uvidende om, hvorledes Avlen vilde blive her Landet. Vi kan jo alle sammen komme galt af Sted og sige noget, som vi i Virkeligheden ikke kan hæfte for. Det ærede Medlem skønnede altsaa forkert, til Trods for at han har stort Kendskab til Landbrugsforhold og selvfølgelig har den Opfattelse, at vi andre ikke tilnærmelsesvis kunde maale os med ham paa det Omraade.

For at bøde paa Vanskelighederne har den højtærede Indenrigsminister nu fastsat Maksimalpriser paa alt Oksekød. Derved er en betydelig Mangel afhjulpet, og jeg har Indtrykket af, at det nu gaar taaleligt, men Priserne er høje og efter min Mening for høje for Befolkningen. Vel gives der Rabatmærker paa de 200 Gram Oksekød, som skal erstatte det manglende Flæsk, men det er jo et meget ringe Kvantum, og hvad der skal købes derudover, skal betales med alt for høje Priser. Det Lovforslag, der nu foreligger fra den højtærede Indenrigsminister, skulde

bringe os stabile Forhold, og jeg skal ikke indvende noget imod Lovforslaget udover dette, at det i det hele taget er urimeligt, at det købende Publikum skal betale en saa stor Overpris. Det undrer mig, at det ærede Medlem fra Søby ikke kan gaa med til Lovforslaget, men modsætter sig det med den Begrundelse, at denne Overpris, 40 Øre pr. kg Oksekød, ikke er tilstrækkelig. Det ærede Medlem møder med et andet Forslag; det vilde jo ogsaa være noget vanskeligt for det ærede Medlem at stille sig paa det negative Standpunkt ikke at kunne stemme for Lovforslaget, men nøjes med at fremsætte en Kritik deraf. Dette andet Forslag har fundet Udtryk i den Indstilling, som det ærede Medlem har været med til at gøre sammen med en Kollega i Kødudvalget, det ærede Medlem for Horsens Landkreds (Lambæk), samt Direktør for Paladshotellet, Hr. Anders Jensen. Disse 3 Herrer er enige om, at der overhovedet ikke skal være nogen Regulering af Priserne; det hele skal ordnes ved fri Konkurrence, den vil efter de Herrers Mening være tilstrækkelig til at regulere Kødpriserne. Rabatmærkerne skal uddeles som nu og kun tjene som Rabatmærker, og saa skal Slagterne kunne tage for Varen, hvad de finder Anledning til, selvfølgelig i Forhold til de Priser, de betaler for Kreaturerne, men uden nogen Art af Kontrol. Det undrer mig, at det ærede Medlem virkelig tør paastaa, at det skulde være betryggende for Publikum at faa en saadan Ordning indført. Efter min Overbevisning vil det kun føre til, at Rabatmærkerne fuldstændig taber deres Værdi. Publikum vilde i Virkeligheden praktisk talt være lige daarligt og lige godt stillet, enten det fik de Rabatmærker eller ikke. Slagterne vilde ræsonnere saaledes: Købeevnen er nu større, eftersom der er uddelt Rabatmærker, og følgelig kan vi stramme Priserne endnu mere. Naar der ingen Kontrol var, vilde der ikke være noget til Hinder for, at de satte Priserne op, og de vilde heller ikke have nogen Vanskelighed ved at betale den højeste Pris, som blev forlangt for Kreaturerne. Men Publikum vilde være overmaade daarligt tjent dermed og i Virkeligheden ikke have nogen Fordel af de mange Millioner, som Staten gennem Rabatmærkerne kom til at erlægge til en Prisnedsættelse, som aldeles ikke vilde finde Sted.

I Modsætning til det Forslag, som det ærede Medlem saaledes har gjort sig til Talsmand for i denne Indstilling og ogsaa her, mener jeg, at det rigtige